

КАТАРИНА АЛЕМПИЈЕВИЋ

Каобајаги
Графике

22. октобар - 3. новембар 2007.

Галерија Графички колектив Београд

У потрази за Принцемом ...

Један поглед - и схватам куда сам се упутила. Радосни трептај се понудио за путовођу. Бољег нисам могла ни да замислим.

Спремна, уђох у бајку. Не у једну, већ у све одједном. А оне, препреле чарна чуда, не би ли ојачале моћ господарице свега на свету - Љубави. И њене прве пратиље – Нежности. Лукавице, узеше обличје Принцезе. Мислиле су, нико неће разабрати. А они, који, попут Принцезе, преброде иста искушења? Или, читају бајке? И опет, мислиле су, нема таквих много. Шта рећи?

Принцеза свих бајки живи у замку оца краља. Обретох се у њему. Из одаје у одају, нисам је затицала ни у једној, упркос жељи да је сретнем лицем у лице. Измицала је, лака, као окрилатила. Могла сам чути шушањ хаљине, меке одјеке ципелица, цактаве звуке одлагања предмета. Њих јесам затицала - трагове њеног постојања.

Прво препознах свилопређу за скупоцено рухо. Опилах рељефе златовеза. Привучена миомирисом, загнурих лице у тканину и усркнух жудно тамјан расцветалог краљевског врта. Подизах редом дражесна огледалца. У њима - успомена на мили лик, у одразу цветним латицама.

Прстима, погледом, милових једну по једну, све лепшу од лепше, раширене лепезе. Роморе саосећајно о Принцезиним осећањима, распрхлих попут росних капи, на њихова фина крила. Из њених уздаха. Је ли била љута, чежњива, стидљива, загонетна, сетна? Из дана у дан, из часа у час, мењала је своје краљевско расположење. Хладећи се, остављала отисак душе.

Чешљеви - пуни њених златних власи. Спремала је своју краљевску главу за крунисање. Бирала је круне, две је оставила крај постеље. Једну златну, другу цветну. Опроштај од девојаштва? На мекој, перјаној постељи - зрно грашка. Последње искушење љубавних снова? Је ли прочитала у њима наговештаје правог сусрета? Да ли је знала да прво мора пољубити жапца?

Слутим да јесте. Јер, оставила је трагове буђења из стогодишњег сна. Као и слике своје свести о љубави. И како се то она збива.

Не питајте ме шта сам ја тамо тражила, нећу вам одати тајну и открити своје снове.

... Катарина даје одговор!

*Дода још мало лишћа (мора да буде благ) и
Прах самлевених шкољки (да буде тих).
Тако направи папир.**

И благ и тих је њен папир, јер у његовим жилицама тече музика Сунца и Месеца, шума и ливада, ветра и птичјег пева. Само такав, шуштав као свила, баршунаст као сомот, свој а податан на везове лишћем и латицама, али и утиснутим цртежом – страсним читачем мисли и осећања, линија танких као влас а убедљивих као реч судије, само такав папир, тако украшен, могао је одговорити на бивство Принцезе! Тајна његовог настајања је бескрајна игра, чије одговоре крију Катаринина нежна ћутња, палацава радозналост и кристално знање.

*Каткад извади кост или две из свог тела
И каже: Ха! Прави сапун као остале жене!
Она неће ни да чује.**

Јер она и није као остале! Покренута Љубављу, Катарина даје сигурне одговоре на кључна питања постављена у ко-зна-ком бившем животу: шта је сврсисходније, бити Принцеза или Уметница? Можда обе истовремено? Преузела је тешко бреме живљења са удвојеном личношћу. Истина, двострука датост отвара многе могућности: разумети и тумачити суштаство бајковитих метафора – разумети Принцезу свих бајки, дубоко доживети сваки заокрет кругова на њеној душевној спирали, сањати и покривати се топлотом поезије, преточити истоветном убедљивошћу и сан и мисао у ликовну икону, у облик и знак, у боју, у много боја – минуциозним стрпљењем илуминатора, сигурним потезом сликара, који се уз чудесно разумевање користи симболиком боја, и концептуалним промишљањем вајара.

*Он се насмеши. Он приђе и каже: Ако.
Он извади још једну кост. И
Направи јој чешаљ.**

Чаролија није случајност – она почива на знању. На способности да се њоме рукује а не обезвреди намеравани исход. Заденувши чешаљ мудре сигурности у косу, Катарина нежно и чврсто управља једрима своје чаролије, смишљене за ову прилику. Знамо из искуства - не само за ову!

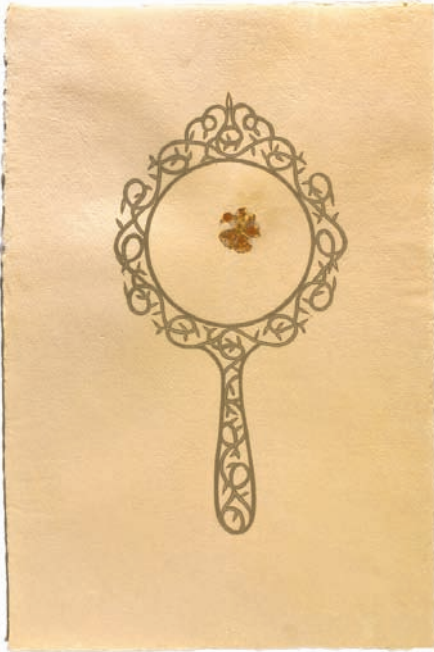
Весна Тодоровић, лета 2007.

Крунисање

Стрепња

Огледалце, огледалце? II

Огледалце, огледалце? I

Катарина Алемпијевић (Чачак, 1977)

Дипломирала на Факултету ликовних уметности (Сликарски одсек) у Београду 2000, класа проф. Зорана Вуковића. Магистрала на истом факултету (Одсек цртежа) 2003, класа проф. Анђелке Бојовић. Члан УЛУС-а.

Самосталне изложбе

- 2003.** *Вртови*, Галерија Центер, Београд
Ликовни салон Дома културе, Чачак
2004. Галерија Стари град, Котор
Савремена галерија, Зрењанин

Одабране групне изложбе

2002. Railwaystation, Didimotihon, Грчка; **2003.** 9. бијенале Милена Павловић Varilli, Пожаревац; Усусрет десетогодишњици, Колекција галерије Zepet, Београд; 44. Октобарски салон, Продајна галерија, Београд; **2004.** Изабрана дела савремене српске уметности, Галерија ISIS, Љубљана, Словенија; Први међународни бијенале акта, Марко К. Греговић, Петровац; **2005.** Осми међународни бијенале уметности минијатуре, Културни центар, Горњи Милановац; **2006.** Изложба Мале графике, Графички колектив, Београд; **2007.** Мајска изложба графике, Графички колектив, Београд; Седми бијенале акварела, Савремена галерија, Зрењанин

Награде

1996. Мали печат Нишког графичког круга; **2000.** Откупна награда Галерије савремене ликовне уметности, Ниш; **2003.** III награда 9. бијенала Милена Павловић Varilli, Пожаревац

Контакт

Обилићева 20/24, Чачак; тел: 032/342 781, 064/351 38 59
e-mail: crtica@yu1.net

Радови су настали у техници ручно рађеног папира, линореза и линогравуре, 2006 - 2007.

Репродукција на насловној страни: *Чешљање*.

Издавач: Графички колектив Београд, Обилићев венац 27; *тел/факс:* 2627-785, тел. 3285-923, *e-mail:* graficki@eunet.yu, www.grafkol.co.yu; *Уредник:* Љиљана Ћинкул; *Уметнички савет:* Љиљана Стојановић, Бранислав Фотић, Бранко Раковић, Љиљана Ћинкул; *Фотографије:* Миленко Савовић; *Штампа:* Inpress; *Тираж:* 300